

PROP DE VOSALTRES

Apuntar-se a religió a l'escola

És possible que alguns lectors no estiguin del tot a gust amb el tractament donat a la religió catòlica a l'escola. Les raons esgrimides pels diferents grups socials o per determinats individus serien diverses i, per descomptat, contràries entre si. Alguns arribarien a esborrar l'assignatura del currículum escolar. Per contra, altres, seguint el sentir i la realitat escolar de molts països europeus, manifesten la seva opinió que és una matèria que completa l'educació integral dels alumnes i afavoreix la comprensió de la seva pròpia història i del seu propi món.

Les raons dels qui advoquem per la presència de l'ensenyament religiós catòlic escolar són variades i, segons el meu criteri, de molta consistència. Comencem per delimitar el camp de la nostra atenció amb una sintètica definició o descripció. Podem afirmar que l'ensenyament religiós escolar és una mediació eclesial per transmetre els coneixements de la fe i al servei de l'evangelització. La seva peculiaritat consisteix en presentar el missatge i l'esdeveniment cristià, en els seus elements fonamentals, en forma de síntesi orgànica. Una presentació explicada de manera que pugui entrar en diàleg amb la cultura i ciència humanes, procurant a l'alumne una visió cristiana de l'home, de la història i del món, i obrir-lo des d'ella a la qüestió del sentit últim de la vida.

L'ensenyament de la religió enriqueix l'alumne en tres aspectes importants per a la formació de la persona: li brinda motius per viure (per què i per a què), li ofereix valors morals als quals adhe-

rir-se, i li indica camins per orientar el seu comportament. Constitueix una aportació específica al desenvolupament de les capacitats espirituals, religioses i morals i, en conseqüència, a la fonamentació dels valors morals, les virtuts cristianes i l'opció pel bé i la veritat.

És cert que l'educació dels nostres infants i joves es dona en tres àmbits, que es complementen i enriqueixen: la família, l'escola i la parròquia. Aquest era l'argument d'un document episcopal de l'any 2013, i que en aquest escrit tractem de resumir. Els pares interessats en la matèria podeu recórrer a les seves pàgines. Enfortireu les raons

de l'opció per l'assignatura de religió, que personalment us aconsello i que la normativa legal actual permet. No us cansaré amb la cita de les disposicions legals que al llarg dels anys han emès les autoritats administratives i acadèmiques. Tampoc us recordaré els articles de la Constitució, tantes vegades invocats i que alguns pretenen ignorar. Hi ha molta legislació que fonamenta la correcta aplicació de l'assignatura de religió a l'escola. Només cal voluntat per aplicar-la sense tensions innecessàries ni trampes administratives.

Faig una crida als pares i als alumnes amb capacitat d'opció perquè completin la seva educació amb l'àmplia mirada de la cosmovisió cristiana. Resumeixo els objectius específics que es pretenen aconseguir en la religió catòlica escolar: elaborar un itinerari bàsic i complementari d'educació en la fe, analitzar els elements de la cultura contemporània, promoure el coneixement de la persona, l'obra i el missatge de Jesucrist, fonamentar l'educació en valors i virtuts a partir de l'Evangeli, analitzar i respondre a les qüestions fonamentals pròpies de la infància, adolescència i joventut, promoure i facilitar la incorporació a la comunitat creient i que se solidaritza amb els grans problemes de la humanitat, així com iniciar i valorar la interioritat dels alumnes descobrint la pregària com un element bàsic de les seves vides.

Un gran programa al qual val la pena apuntar-s'hi i seguir a l'escola.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Lleida es prepara per viure la Setmana Santa

Falten pocs dies per a la Setmana Santa, i Lleida ja en fa uns quants que ha començat a acollir actes religiosos que s'han convertit en una tradició. Les congregacions, confraries i germandats esperen durant tot l'any aquestes festes. Enguany coincideixen amb la celebració dels 300 anys de la Congregació dels Dolors.

El Diumenge de Rams és un dels dies principals de les festes, amb la processó de les Palmes de Pardiniyes, la benedicció dels rams a diferents parròquies, en especial a la Catedral, i la Processó penitencial en honor a la Verge dels Dolors, amb la partici-

pació de centenars de persones que portaran els dotze passos de la vida de la Mare de Déu. El Dimarts Sant se celebrarà la Missa Crismal a la Catedral, amb la benedicció dels Sants Olis i la renovació de les promeses de l'ordenació sacerdotal. El 30 de març, la Solemne Processó del Sant Enterrament organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang congregarà els veïns i les veïnes pels carrers de la ciutat. La Missa de Resurrecció del Diumenge de Pasqua posarà el punt i final a la Setmana Santa. En total s'han programat una quarantena d'actes que inclouen, a més a més dels religiosos, misses, processons

i viacrucis, també concerts, exposicions i altres.

A principis del mes de març es van presentar els actes de Setmana Santa a la Paeria, amb la presència del bis-

be Salvador, de representants d'algunes confraries, l'alcalde i la regidora de Cultura, Montse Parra. Més informació a la pàgina web del Bisbat: www.bisbatlleida.org.

CERCA DE VOSOTROS

Apuntarse a religión en la escuela

Es posible que algunos lectores no estén del todo a gusto con el tratamiento dado a la religión católica en la escuela. Las razones esgrimidas por los diferentes grupos sociales o por determinados individuos serían diversas y, por supuesto, contrarias entre sí. Algunos llegarían a borrar la asignatura del currículum escolar. Por el contrario, otros, siguiendo el sentir y la realidad escolar de muchos países europeos, manifiestan su opinión de que es una materia que completa la educación integral de los alumnos y favorece la comprensión de su propia historia y de su propio mundo.

Las razones de quienes abogamos por la presencia de la enseñanza religiosa escolar son variadas y, según mi criterio, de mucha consistencia. Empezamos por delimitar el campo de nuestra atención con una sintética definición o descripción. Podemos afirmar que la enseñanza religiosa escolar es una mediación eclesial para transmitir los conocimientos de la fe y al servicio de la evangelización. Su peculiaridad consiste en presentar el mensaje y acontecimiento cristiano, en sus elementos fundamentales, en forma de síntesis orgánica. Una presentación explicitada de modo que pueda entrar en diálogo con la cultura y ciencia humanas, a fin de procurar al alumno una visión cristiana del hombre, de la historia y del mundo, y abrirle desde ella a la cuestión del sentido último de la vida.

La enseñanza de la religión enriquece al alumno en tres aspectos importantes para la formación de la persona: le brinda motivos para vivir (por qué y para qué), le ofrece valores morales a los que adherirse, y le indica caminos para orientar su comportamiento. Constituye una aportación específica al desarrollo de las capacidades espirituales, religiosas y morales y, en consecuencia, a la fundamentación de los valores morales, las virtudes cristianas y la opción por el bien y la verdad.

Es cierto que la educación de nuestros niños y jóvenes se da en tres ámbitos, que se complementan y enriquecen: la familia, la escuela y la parroquia. Este era el argumento de un documento episcopal del año 2013, y que en este escrito tratamos de resumir. Los padres interesados en la materia podéis recurrir a sus páginas. Fortaleceréis las razones de la opción por la asignatura de religión, que personalmente os aconsejo y que la normativa legal actual permite. No os voy a cansar con la cita de disposiciones legales que a lo largo de los años han emitido las autoridades administrativas y académicas. Tampoco recordar los artículos de la Constitución, tantas veces invocados y que algunos pretenden ignorar. Hay mucha legislación que fundamenta la correcta aplicación de la asignatura de religión en la escuela. Sólo hace falta voluntad para aplicarla sin tensiones innecesarias ni trampas administrativas.

Hago una llamada a los padres y a los alumnos con capacidad de opción para que completen su educación con la amplia mirada de la cosmovisión cristiana. Resumo los objetivos específicos que se pretenden conseguir en la religión católica escolar: elaborar un itinerario básico y complementario de educación en la fe, analizar los elementos de la cultura contemporánea, promover el conocimiento de la persona, la obra y el mensaje de Jesucristo, fundamentar la educación en valores y virtudes a partir del Evangelio, analizar y responder a las cuestiones fundamentales propias de la infancia, adolescencia y juventud, promover y facilitar la incorporación a la comunidad creyente y que se solidariza con los grandes problemas de la humanidad, iniciar y valorar la interioridad de los alumnos descubriendo la oración como un elemento básico de sus vidas.

Un gran programa al que vale la pena apuntarse y seguir en la escuela.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida acull la trobada de l'Orde Servita

La Congregació dels Dolors de Lleida va organitzar el 18 de febrer, a la ciutat de Lleida, la XXIII Trobada catalana de l'Orde dels Servites. La trobada va reunir una setantena de laics membres de congregacions de Serfs de Maria, i va comptar

amb la presència de fra Gottfried M. Wolff, prior general de l'Orde Servita.

La Catedral Nova va acollir la celebració de la Misa, presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, i amb la imatge de la Verge dels Dolors. Posteriorment, es va fer una visita a l'Oratori dels Dolors, que ara es troba en fase de restauració, i a la Seu Vella.

El programa de la trobada va incloure l'Assemblea de les Fraternitats dels Dolors de Catalunya, que va tenir lloc a la seu de la Regidoria de Cultura. Abans, els assistents havien pogut conèixer la història de la Paeria i visitar el retaule gòtic de la Verge dels Paers. La Canonja va acollir el dinar de germanor. La Congregació dels Dolors de Lleida celebra enguany el seu 300 aniversari.

«Hem començat un camí de renovació parroquial»

El dissabte 17 de febrer, un equip interparroquial ens vam reunir en la que va ser la segona trobada de «Formació en clau de renovació evangelitzadora». L'objectiu d'aquesta formació és treballar i caminar en el procés de madurar, en visió i missió, per a la transformació de les nostres comunitats parroquials, i entre tots fer créixer debles missioners.

En definitiva, posar-nos en actitud renovadora. Sentint l'Esperit Sant en nosaltres, volem prendre com actitud profundament assolida, la de quedar-se i lluitar.

En aquesta sessió ens acompanyà la Sra. Teresa Valero, delegada de Nova Evangelització del Bisbat de Solsona.

La Teresa ens explicà l'experiència de la ruta renovadora que han emprès a la seva diòcesi i l'anhel i interès per preparar una reforma de les estructu-

res diocesanes i comunitats parroquials. Va compartir també els testimonis d'altres comunitats d'arreu d'Europa que ho estan fent.

M'anima i m'esperona veure que som moltes les persones amb aquesta inquietud. Encara que sigui un procés lent i amb dificultats, cal confiar en Déu Pare i viure conscients el «no tingueu por» que ens diu Jesús.

Gemma M. Naranjo

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Mn. **Vicenç Alfonso Miret**, canonge penitencier de la Sta. Església Catedral de Lleida.
- Mn. **Vicenç Alfonso Miret**, consiliari de la Unió Eucarística Reparadora (UNER) de Lleida.

- Mn. **Joan Ramon Ezquerri Pociello**, rector de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de Sant Joan Baptista i Mare de Déu del Carme de Lleida.
- Mn. **Jaume Melcior Servat**, consiliari de l'Audoració Nocturna Masculina Espanyola.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Resant, ens podem veure els uns als altres des de la perspectiva correcta, la del Pare, i reconèixer-nos com a germans» (25 de gener).

@Pontifex: «La joia del cristià no es pot comprar, prové de la fe i de trobar-se amb Jesucrist, el motiu de la nostra felicitat» (26 de gener).

@Pontifex: «El bé, així com l'amor, la justícia i la solidaritat, no s'obtenen d'un sol cop i per sempre; s'han d'anar conquerint dia a dia» (30 de gener).

@Pontifex: «Jesús és el nostre mediador i ens reconcilia no només amb el Pare, sinó també entre nosaltres» (31 de gener).

Relleu de mossens a la parròquia de l'Assumpció d'Alcarràs

La Parròquia de la Mare de Déu de l'Assumpció d'Alcarràs va acollir, el dissabte 24 de febrer, una Missa per donar

la benvinguda al nou mossèn, Mn. Robert Louan, i també per donar les gràcies a Mn. Quique Galvis, que ha atès aquesta co-

munitat els últims anys. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia. Mn. Quique, que ha tornat a Colòmbia d'on és originari, va expressar unes paraules de comiat i s'emporta al cor tots els feligresos d'Alcarràs. Ell va agafar el relleu de Mn. Navarro, l'any 2013. Per la seva part, Mn. Robert, que portava cinc anys de rector de la Unitat Pastoral del Pilar i Maria Magdalena, també va dirigir unes paraules a la comunitat.

El nou rector d'Alcarràs va dir: «Significa una nova etapa, ja que tota parròquia té la seva identitat i les seves característiques. Agafo aquest nou repte amb molta il·lusió.»

Homenatge a Mn. Batiste a l'assemblea de la Confraria de Montserrat

Amb una nodrida assistència de confreres, l'Acadèmia Mariana de Lleida va acollir, el matí del dissabte 24 de febrer, la celebració de l'Assemblea General de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida. Va estar presidida per Josep Estruch, president de la Confraria, acompanyat per la junta directiva, i va comptar amb l'assistència del nostre bisbe Salvador.

Els confreres van aprovar l'informe del president, així com el balanç econòmic i pressupost per a aquest any. Tanmateix, es va presentar el resum de les activitats del passat any i es va informar dels actes que la Junta de

la Confraria ha programat per a aquest any 2018.

Abans de cloure l'Assemblea, els confreres van homenatjar el seu consiliari. Va ser el mateix bisbe Salvador qui, en nom de la Confraria, va fer lliurament a

Mn. Batiste d'una bonica fotografia emmarcada que reproduceix el moment en què aquest venera «La Moreneta» en el seu cambril de l'altar de la Confraria a la Catedral de Lleida.

Jordi Curcó

REFLEXIONS

Joves i fe, donant testimoniatge

Vespre de pluja i fred. Una norantena de persones —predominen els joves— s'aplega en una pregària que combina silenci i reflexió, amb cançons que proposa un conjunt. Són lletres i músiques pròpies. Avui: «Joves i fe. Un binomi possible». Diu qui condueix la pregària: «Posem els joves al centre de la nostra pregària. Posem-nos en presència de Déu pregant per tots aquells que segueixen l'Evangeli i el testimoni de Jesús com a centre de la seva vida. Però, especialment, pels joves que no acullen amb facilitat les paraules de l'Evangeli. Demanem-li que protegeixi els joves: els qui estan en els nostres grups; els qui dubten i esporàdicament vénen; aquells que només ho fan de tant en tant... i, sobretot, els qui rebutgen la paraula amorosa que Déu els adreça. Ho farem mitjançant testimonis. Cadascú de nosaltres podrà posar el nom de persones que coneix i pregar per elles. Per a Déu, tot és possible. No només és qüestió d'estratègia pastoral, de llenguatge..., també és qüestió de conversió personal i pastoral i de seguir encomanant una realitat que ens *desinstal·la*.»

Els testimonis se succeïren, així com les cançons i els moments de silenci: «Em dic Jordi, tinc dinou anys. He començat la carrera. No m'agrada. Estic pensant a canviar... però no sé què fer. L'inici de la universitat ha trasbalsat la meua fe. Em fa vergonya dir als meus nous companys que sóc creient». «Sóc la Núria, he acabat el grau de biologia. Fa tres anys que participo en un grup de fe. M'hi va portar una amiga i, tot i que ella ho va deixar, jo he seguit. Tenia molts dubtes. Ara crec que seguir Jesús és el que mou més el meu cor. Vull anar a fons, però em fa por. M'han parlat de l'acompanyament espiritual. Potser el buscaré». «Em dic Peter, tinc vint-i-un anys. Sóc de Tailàndia i vaig arribar a Barcelona fa sis mesos. Estudio informàtica a la universitat. Enyoro la família i els amics. No domino prou la llengua. Sort que he trobat un grup d'acollida que m'entén. Vull compartir la meua fe, tot i que veig que molts joves aquí no hi creuen. Cada nit prego pels meus amics, que han quedat al meu país.»

Cal ajudar els més joves a superar els obstacles que els barren el pas per descobrir l'amor incondicional de Déu, refer el camí i acollir la seva presència i companyia. Descobrir Jesús, així com en el seu dia d'altres ho van fer amb nosaltres. Com els joves de la pregària, ser capaços d'alçar-nos i donar testimoniatge. «Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: ser anomenats fills de Déu. I ho som!» (1Jo 3,1).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Diumenge, 25 de març.** A les 12 h, benedicció de Rams i Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral. / A les 19.30 h, des de l'Oratori dels Dolors, processó penitencial.
- **Dimarts, 27 de març.** A les 18.45 h, celebració penitencial i Missa Crismal a la Catedral.
- **Dijous, 29 de març.** A les 19 h, celebració del Sant Sopar i lavatori dels peus a la Catedral. / Mitjanit, Processó del Silenci des de l'Església Romànica de Sant Martí.
- **Divendres, 30 de març.** A les 19 h, Ofici de la Passió del Senyor a la Catedral. / A les 21 h, Processó del Sant Enterrament des de l'Església de la Puríssima Sang.
- **Dissabte, 31 de març.** A les 23 h, Solemne Vèttla Pasqual a la Catedral.
- **Diumenge, 1 d'abril.** A les 12 h, Missa de Resurrecció a la Catedral Nova.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 26. ■ Dilluns Sant** (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jo 12,1-11]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.
- 27. ■ Dimarts Sant** [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; sant Alexandre, soldat mr.; santa Lídia, mare de família, mr.
- 28. ■ Dimecres Sant** [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.
- 29. □ Dijous Sant**, Missa de la Cena del Senyor [Ex 12,1-8.11-14 / Sl

- 115 / 1C 11,23-26 / Jo 13,1-15]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, verge, a Toledo.
- 30. ■ Divendres Sant**, Celebració de la Passió del Senyor [Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.
- 31. ■ Dissabte Sant.** Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

- 1. □ Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor** (lit. hores: pròpia) [Vèttla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6, 3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. Missa del dia: Fets 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1C 5,6b-8 / Jo 20,1-9; o bé: Mc 16,1-7); o bé a la Missa vespertina: Lc 24,13-35]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuno Álvares Pereira, rel. carmelità.

Diumente de Rams (B)

COMENTARI

En els sofriments el fill aprenqué què és obeir

Avui, Diumente de Rams, proclamem el 3r Cant del Servent del Senyor (Is 50,4s) com adreçat a nosaltres.

Sense emprar el mot «profeta», narra la biografia del Servent de Déu cridat a parlar (*el Senyor m'ha donat una llengua de mestre*), i així *sostenir els cansats*.

La seva paraula es fonamenta en l'escolta (*em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble*) d'Aquell que amb amor *m'ha parlat a cau d'orella*.

Escoltar bé Déu porta conseqüències davant les quals el Servent *no es resisteix ni es fa enrere*; ben al contrari *para l'esquena als qui l'assoten i no amaga la cara*.

D'on li ve la força? *El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut*.

Als de Filips els ha exhortat Pau: *Que el comportament vostre sigui digne de l'Evangeli de Crist (1,27)*.

Ara concreta més: *Tingueu les mateixes actituds i el mateix amor els uns pels altres*. Llavors incorpora un himne cristològic pre-paulí estructurat en 3 etapes centrades en la kenosi del qui, essent *de categoria divina, prengué categoria d'esclau i s'abaixà fins a la mort de creu*; i que *per això Déu l'ha super-exalçat*.

El relat evangèlic presenta els fets històrics de la Passió il·luminats per l'experiència de la fe pasqual. Vol donar resposta al repte d'uns fets que eren *escàndol per als jueus i absurd per als grecs, però poder i saviesa de Déu per als qui Déu ha cridat (1Co 1,23s)*

Els evangelistes mostren el sentit d'aquells fets gràcies a: a) *l'experiència viva de l'encontre personal amb el Ressuscitat*, sense la qual el seu record s'hauria esvaït per complet; b) *la meditació de l'A.T.* Una bona Lectio Divina de textos selectes de l'A.T. ajuda a veure la Passió com a compliment de les Escripures (sobretot *Sl 22; Is 52, 13-53,12; Za 13,7*).

La credibilitat històrica recolza també en els autors humans que donen la vida per allò que prediquen. Si haguessin volgut falsejar la història, ¿haurien dit que *els Dotze van abandonar el seu Mestre, que Pere el va negar tres vegades, que creien que era un fantasma...?*

Mc fa un relat kerigmàtic amb l'aire fresc de la tradició oral. Narra els fets com ho faria un testimoni subratllant la paradoxa que duu al misteri i desemboca en la fe.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parlat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, / doncs; que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, / glorifiqueu-lo, reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captèir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obediènt fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Versió abreujada)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» C. També se'n burlaven els grans sacerdots comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.» C. També li feien retrets els qui havien estat crucificats amb ell. Jesús llançà un gran crit i expirà C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: †. «Elohi, Elohi, ¿lamà sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?». C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies.» C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo.» C. Jesús llançà un gran crit i expirà. C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espada a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines / me cerca una banda de malhechores; / me taladran la mano y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda la rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Versión abreviada)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo bajando de la cruz». C. De igual modo, también los sumos sacerdotes comentaban entre ellos, burlándose: S. «A otros ha salvado y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos». C. También los otros crucificados lo insultaban.

C. Al llegar la hora sexta toda la región quedó en tinieblas hasta la hora nona, Jesús clamó con voz potente: —† «Eloí, Eloí, ¿lamá sabaqtaní?». (Que significa: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).

C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, llama a Elías». C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo». C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo: S. «Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios.»